

BOLETIN

ECLESIASTICO

DEL

Obispado de Astorga.

SECRETARIA DE CAMARA.

Continúa la suscripcion de donativos voluntarios abierta en esta Diócesis á favor de la Santa Sede.

Reales. Mrs.

Suma anterior. . . 259.112 32.

D. José Perez, Coadjutor de Quintana de Fuseros. 19

Los vecinos de id. 29

SUMA. 259.160 32.

(Se continuará.)

Astorga 21 de Octubre de 1862. =
Dr. Joaquin Palacio, Canónigo Secretario.

IN FESTO

PURISSIMI CORDIS BEATAE MARIAE VIRGINIS

DUPLEX MAJUS

OFFICIUM ET MISSA APPROBAT. A. S. R. C. die 21 Julii 1855.

AD VESPERAS

Antiph. et Cap. de Laudibus. Psalmi ut in Officio parvo.

Hymnus. = Ave Maris Stella.

γ. Exulta in omni corde, filia Jerusalem:

η. Rex Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnif. Ant. Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo, quia lætata sum in salutari tuo.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde Beatæ Mariæ Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum præparasti, concede propitius ut ejusdem Purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM:

Invitat. Ave Maria gratia plena * Dominus tecum.

Psalmus. Venite exullemus Domino.

Hymnus. Quem terra, pontus, sidera, etc.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Psalmi ut in Officio parvo B. Mariæ.

Ant. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

ꝰ. Anima mea liquefacta est:

ꝱ. Ut locutus est dilectus.

DE CANTICIS CANTICORUM.

Lectio I. Cap. 4.

Quam pulchra est amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est

cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

ꝱ. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum * Ut timeat nomen tuum.

ꝰ. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Ut timeat.

Lectio II. Cap. 5.

Veni in hortum meum, Soror mea, Sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinnati mei guttis noctium. Surrexi ut aperirem dilecto meo, manus meæ stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est. Tu autem.

ꝱ. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducet me.

ꝰ. Lava ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lectio III. Cap. 5 et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex milibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus,

et ipse est amicus meus, filiae Jerusale-
lem. Quo abiit dilectus tuus, o pul-
cherrima mulierum? Quo declinavit
dilectus tuus? et quæremus eum tecum.
Pulchra est amica mea, suavis et de-
cora sicut Jerusalem, terribilis ut cas-
trorum acies ordinata. Una est colum-
ba mea, perfecta mea, una est matris
suae, electa genitrici suae. Viderunt
eam filiae, et beatissimam prædicave-
runt eam. Tu autem.

R). Inveni gratiam apud oculos tuos
Domine mi, * Qui consolatus est me,
et locutus est ad eor ancillae tuae.

Ÿ. In toto corde meo exquisivi te,
ne repellas me a mandatis tuis. Qui
consolatus.—Gloria Patri. Qui conso-
latus.

In II. Nocturno.

Ant. Beata, quæ credidisti, quoniam
perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a
Domino.

Ant. Fecit mihi magna qui po-
tens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit potentiam in brachio
suo, dispersit superbos mente cordis
sui.

Ÿ. Fortis est ut mors dilectio.

R). Dura sicut infernus æmulatio.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus
oraculo, de vera Dei et hominis Geni-
trice quidquam modicum, sive grande
præsumat pollutis labiis dominare:
quam Pater ante sæcula Deus perpe-
tuam prædestinavit in Virginem dig-
nissimam: Filius elegit in Matrem:
Spiritus Sanctus omnis gratiæ domi-
cilium præparavit? Quibus verbis ego

homunculus sensus altissimos Virgi-
nei Cordis, sanctissimo ore prolatus
efferam; quibus non sufficit lingua
omnium hominum, et etiam angelo-
rum? Dominus enim ait: bonus ho-
mo de bono thesauro cordis sui pro-
fert bona. Quis autem inter puros
homines melior homo potest excogi-
tari, quam illa, quæ meruit effici Ma-
ter Dei, quæ in Corde et in utero suo
ipsum Deum hospitata est? Quis the-
saurus melior quam ipse divinus amor
quo Cor Virginis ardens erat. Tu au-
tem.

R). Ego diligentes me diligo, et qui
mane vigilant ad me, invenient me.
Mecum sunt divitiæ et gloria: * Opes
superbæ et justitia.

Ÿ. Ut ditem diligentes me et the-
sauros eorum repleam. Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace
divini ardoris Virgo Beata protulit ver-
ba bona, id est verba ardentissimæ
charitatis. Sicut enim a vase optimo
vino plene non potest exire nisi opti-
mum vinum: aut sicut a fornace sum-
mi ardoris non egreditur nisi incen-
dium ferruens; sic de Corde Matris
Christi exire non potuit verbum, nisi
summi, summeque divini amoris at-
que ardoris. Septem verba tantum
miræ sententiæ et virtutis a Christi
benedictissima Matre leguntur dicta.
Cum Angelo bis tantum locuta est.
Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio
etiam bis. Cum ministris in nuptiis
semel. Hæc septem verba, secundum
septem amoris actus, sub miro gradu
et ordine prolata, quasi sunt septem
flammæ Cordis ejus. Tu autem.

R). Ego Mater pulchræ dilectionis,
et timoris, et agnitionis et sanctæ spei.
In me gratia omnis viæ et veritatis.
In me omnis spes vite et virtutis.

Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis spes.

Lectio VI.

Quæ verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, id est omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo hæc quam in verbis Beatæ Virginis devota mens sentit, est ardor piæ devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammæ amoris, verborum Virginis benedictæ. Prima est flamma amoris, separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis. Tu autem.

R. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

Y. Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam: Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me — Gloria Patri. Qui me.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiae suae.

Y. Ego dilecto meo.

R. Et ad me conversio ejus.

Lectio Sancti Evangelii secundum

Lucam. Cap. II.

Lectio VII.

In illo tempore dixit Mater Jesu ad

illum; Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

In Homil. Hgem. de Temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus. inquit Evangelista, conservabat omnia verba hæc in Corde suo. Omnia quæ de Domino vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater Virgo, diligentias in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriae commendabat, ut cum demum tempus prædicandæ, sive scribendæ Incarnationis ejus adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quaerentibus. Imitemur et nos, Fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando. Tu autem.

R. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem; * Neque flumina obruent eam.

Y. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actuum meditatione diurnâ et nocturnâ importunos inanum nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinæ frequentiam laudis accendere curemus. * Si enim, fratres carissimi, in futuri beatitudine sæculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum et in hoc sæculo, quod in futuro quaeramus,

sollicite praemonstremus: frequentando videlicet Ecclesiae limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis ejus ea, quae ad laudem gloriamque conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo. Tu autem.

R) Spiritus meus super mel dulcis, et haereditas mea super mel et favum. Qui audit me non confundetur. * Et qui operantur in me non peccabunt.

¶ Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt. Et qui.—Gloria Patri Et qui.

Lectio IX.

De Homilia Dominicae occurrentis, sed si extra Dominicam agi de hoc Festo contingat, tunc Lectio IX, incipiet ab asterisco posito supra Lectione VIII.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas.

Ant. Trahe me post tecurremus in odorem unguentorum tuorum.

Psalmus. Dominus regnavit—*cum reliquis de Dominica.*

Ant. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Ant. Adjuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitatis dilectam quoadusque ipsa velit.

Ant. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. C. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampa-

des ejus lampades ignis, atque flammularum.

HYMNUS.

O gloriosa Virginum.

¶ Qui me invenerit inveniet vitam:

R). Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus. Ant. Extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: beatus venter qui te portavit et ubera que suxisti.

ORATIO.

Omnipotens sempiternae Deus, qui in Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

AD PRIMAM.

R) Breve. Christe Fili Dei vivi.

¶ Qui natus est de Maria Virgine. *Ad Absolutionem Capituli lectio brevis. In omni terra, ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM.

Ant. Dilectus meus.

Cap. Pone me ut signaculum.

R). *br.* Anima mea * Liquefacta est. Anima.

¶ Ut locutus est dilectus. Liquefacta est.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Anima mea.

¶ Fortis est ut mors dilectio:

R). Dura sicut infernus aemulatio.

AD SEXTAM.

Ant. Fulcite.

Cap. Eccl. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam, ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

R). *br.* Fortis est* Ut mors dilectio. Fortis.

Ÿ. Dura sicut infernus æmulatio. Ut mors.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritu Sancto. Fortis est.

Ÿ. Ego dilecto meo.

R). Et ad me conversio ejus.

AD NONAM.

Ant. Ego dormio.

Cap. Eccl. 24.

In omnia terra steti, et in omni populo et in onibus requiem quaesivi, et in hereditate Domini morabor.

R). *br.* Ego* Dilecto meo. Ego.

Ÿ. Et ad me conversio ejus, dilecto meo.

Gloria Patri et Filio, et Spiritui Sancto. Ego dilecto meo.

Ÿ. Qui me invenerit inveniet vitam.

R). Et hauriet salutem à Domino.

IV SECUNDIS VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ÿ. Viam mandatorum tuorum cucurri.

R). Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnificat Antif. Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

IN FESTO

PURISIMI CORDIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

AD MISSAM.

INTROITUS.

Psalmus 44.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intutu, in fimbriis aureis circumamicta varietatibus: adducentur Regi virgines post eam, proximæ ejus afferentur tibi.

Psalmus idem. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

Omnis gloria.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde Beatæ Mariæ Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum præparasti, concede propitius ut ejusdem Purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

Lectio Libri Sapientiæ.

Cap. 8.

Pone me ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus lampades ignis atque flamarum. Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo

omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Graduale Cap. 7. 26. Nihil inquinatum in eam incurrit: Candor est lucis æternæ, et speculum sine macula Dei majestatis, et imago bonitatis illius.

† *Cant. 6.* Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia Alleluja, Alleluja.

† Magnificat anima mea Dominum: et exultavit spiritus meus in deo salutari meo Alleluja.

† *Sequentia Santi Evangelii secundum Lucam.*

Cap. 2.

In illo tempore: dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quis fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? Nesciebatis, quis in his quæ Patris mei sunt opertet manesse? Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Nazaret: et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo.—Credo.

Offertorium. Judith. 15. Quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum: ita et manus Domini confortavit te, et eris benedicta in æternum.

Secreta:

Majestati tuæ, Domine, Agnum immaculatum offerentes, quæsumus, ut corda nostra ignis ille divinus accendat, qui Cor Beatæ Mariæ Virginis ineffabiliter inflammavit Per Dominum.

Prefatio. Et Te in Festivitate Beatæ Mariæ Virginis.

Communio. Cant. I. Sub umbra illius quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo.

Post-Communio.

Divinis relecti muneribus Te Domine suppliciter exoramus, ut Beatæ Mariæ Virginis intercessionem, cujus Purissimi Cordis Solemnia venerado egimus, a præsentibus periculis liberati, æternæ vitæ gaudia consequamur. Per Dominum.

SUBDELEGACION CASTRENSE

DE LA

Diócesis de Astorga.

CIRCULAR.

Estando prevenido que todos los Párrocos y Capellanes Castrenses remitan á las respectivas Subdelegaciones copias de las partidas Sacramentales de las personas sujetas á esta jurisdiccion, debiendo considerarse tales Párrocos ó Capellanes aquellos, que, aunque siendo de la jurisdiccion ordinaria, asisten á los matrimonios en que ambos ó alguno de los contrayentes pertenece á la Castrense por delegacion ó con autorizacion de este Tribunal, sin lo que no pueden verificarlo legalmente, me prometo del celo de todos los Sres. Párrocos y demas Eclesiásticos de la Diócesis comprendidos en este caso, que en lo sucesivo remitirán con toda puntualidad á esta Subdelegacion copia de las partidas de que queda hecho mérito, tanto de los matrimonios que hubieren autorizado hasta el dia, como de los

que en adelante autorizaren, segun terminantemente se les previene en los despachos que para su asistencia se libran por este Tribunal, procurando espresar en las mismas la fecha en que fueron expedidos.

Astorga 20 de Octubre de 1862.
=El Subdelegado.=Dr. Felipe Perez.

NOTICIAS GENERALES.

—Los periódicos extranjeros nos dan cuenta de la solemne ceremonia verificada en Aix-la Chapelle con motivo de la reunion general en dicho punto de las asociaciones católicas de Alemania. La antigua ciudad imperial, dicen, se ha mostrado digna de sus huéspedes. El ramaje, las flores y los colores nacionales se enroscaban caprichosamente en torno de las estatuas, las divisas y otros emblemas religiosos que atestiguaban, al par que el buen gusto artistico, los profundos sentimientos de fé del municipio. Las reuniones se verificaron en la gran sala de los Emperadores en la antigua Casa de la Ciudad. Mil seiscientos diputados de las asociaciones católicas, y mas de otros dos mil asistentes de todas las clases de la sociedad han tomado parte en ellas. Alemanes, belgas, franceses ect., han acudido á estrechar sus manos, á cambiar sus pensamientos, y á testimoniar una vez mas el periodo y robustez de la unidad católica.

Entre las personas mas distinguidas, se veian á Mons. el Obispo de Hildesheim; Mr. Brandi, sufragáneo

de la diócesi de Colonia; M. Nardi, los Sres. Philleps. H. Müller. Moeller y Arenol; profesores respectivamente de Viena, Wülzburgo y Lovaina; Mr. Barthelemy, uno de los jefes del partido católico del Parlamento belga, y M. Dupetiaux, de Bruselas.

ESPEDICION DE PRECES Á ROMA.

Las dispensas matrimoniales correspondientes á la lista 6.ª de preces expedidas en principios de Julio de este año, fueron concedidas por Su Santidad, y se hallan en estado de que los procuradores respectivos pasen á recogerlas.

Lo que para su conocimiento y el de los interesados se anuncia en este Boletin. Astorga 8 de Octubre de 1862.=Dr. Armesto.

CULTOS RELIGIOSOS.

El dia 26 del corriente á las 3 de su tarde se celebrará la HORA-CIRCULAR en la parroquial de S. Julian de esta Ciudad: predicará D. Juan Miguelez, catedrático del Seminario Conciliar de la misma.

ASTORGA.—1862.

Imprenta de D. Antonio Gullon.